

S a k c i n s k i in poslanec S p i n č i ć, v imenu „Slovansko-krščanske narodne zveze“ njen načelnik, poslanec gosp. P o v š e, v imenu učiteljstva g. Eng. G a n g l, v imenu družbe sv. Mohora njen tajnik g. R o z m a n. Oduševljenje je bilo velikansko.

Po banketu je bila telovadba „Celjskega Sokola“ na drogu, ter se občinstvo ni moglo načuditi veliki izvežbanosti vrlih telovadcev.

Izlet na Slomškov rojstni dom ni mogel biti zaradi deževja in slabe poti tako velikanski, kakor bi bilo sicer pričakovati.

Prvi je govoril na pragu Slomškove rojstne hiše g. K a č iz Žalca, ki je med drugim posebno lepo razvijal, kaj pomeni Slomšek za slovenskega kmeta. Večina daljnjih gostov se je na to podala k večernim vlakom na kolodvor, dočim jih je mnogo še ostalo pri igri in petju v nepozabnih Ponikvah.

Vsa slavnost je imela strogo n a r o d n o lice. Tudi učiteljstvo, ki je bilo zastopano po mnogih svojih članih, ima obilo zaslug, da se je Slomškova stoletnica izvršila tako veličastno. Klerikalstvo ni prišlo nikjer niti najmanje do veljave. Celo mariborško škofijstvo, za katero ima Slomšek nevenljivih zaslug, ni poslalo k slavnosti svojega zastopnika, med tem ko ga je poslal veliki biskup J. J. S t r o s s m a y e r. Da, klerikalstvo se je izgubilo ob splošnem čistem narodnem oduševljenju, kakor se izgubi gasneča dušica v veliki solnčni luči.

D o p i s i.

Kranjsko.

Iz kočevskega okraja. (Šolski prijatelj.) Stari trg pri Poljanah se je letos povzpел do izdanja letnega šolskega poročila. Ni ti treba mnogo ugibati, kaj bi moralo temu povod biti, zakaj takoj prvi spis, ki govori o 25-letnem delovanju župnika Petra Režka, ti izda, da je hotela starotrška šola s tem postaviti zaslužnemu možu skromen spomenik. Šolska mladina ga je ob sklepu šolskega leta dne 14. mal. srpana t. l. v navzočnosti udov krajnega šolskega sveta, g. župana in drugih tudi slovesno pozdravila med drugim s posebnim slavnostnim pozdravom, ki ga je nalašč za to priliko zložil g. Eng. G a n g l.

Č. g. Peter Režek deluje namreč letos ravno 25. leto v Starem trgu ob Kolpi ne le kot župnik, ampak ves čas kot predsednik krajnega šolskega sveta in krajni šolski nadzornik.

Ta gospod je v prvi vrsti vzoren delavec v vinogradu Gospodovem. Prost vseh političnih strasti, dasi sicer vrl slovenski rodoljub, umno in mirno pase svoje številne ovčice ter skrbi za povzdigo hiše božje. Sicer pa je velik prijatelj učiteljstva in šole. Kolikor je bilo tu za njegove dobe učiteljev, ve vsak o njem le hvalo in slavo, zakaj bil jim je vsekdar odkritosrčen prijatelj, kateri jih je vselej po svoji moči in rad podpiral. Med njim in učiteljstvom, oziroma voditelji ni bilo nikoli navskrižnosti. Sovražnosti drugih proti šoli in učiteljstvu pa so ga vselej v srce bolele in jih je izkušal zabraniti ali vsaj ublažiti in omejiti. — Razvoju šole ni nikoli stavil zaprek, marveč ga je le pospeševal; to med drugim jasno priča razširjenje šole v dvorazrednico in potrebno prezidanje in zvišanje šolskega posloplja l. 1889. Šolsko mladino je ob vsakoletnem nadzorovanju, koncem šolskega leta in

o drugih prilikah z besedo in darili ljubeznivo vzpodbujal k vztrajnemu učenju, pridnosti in lepemu vedenju. Starše pa je po potrebi tudi ostro prijemal, največkrat zaradi pošiljanja otrok v šolo. S tem je dosegel dokaj reden šolski obisk, kar je za šolo vsekakor neprecenljive vrednosti. Njegova izredna točnost in vestnost v uradnih opravilih pa mu je tudi navzgor pridobila posebno spoštovanje.

Z eno besedo: on je načelnik krajnemu šol. svetu in krajni šolski nadzornik, kakršnih si je le želeli. Bog nam ga ohrani še mnogo let!

Društveni vestnik.

Kranjsko.

Iz krškega okraja. (Pedagoško društvo). Zapisnik občnega zbora „Pedagoškega društva“ v Krškem dne 27. rožnika 1900. Navzočih je bilo 41 društvenikov.

Predsednik, ravnatelj Ivan L a p a j n e, otvori zborovanje ter pozdravi navzoče. Tajnik, nadučitelj Ivan R u p n i k, poroča o društvenem delovanju v minulem letu.

Društvo je imelo 3. vel. travna 1900 svoje pomladno zborovanje v Sent Jerneju. Zbog slabega vremena je bila vdeležba slaba, a vendar se nas je zbralo 15 društvenikov.

Zborovanje se je vršilo po že znanem vzporedu.

Na predlog tajnika Ivana Rupnika je zbor izvolil prvega predsednika in ustanovitelja „Pedagoškega društva“, g. Franceta G a b r š k a, sedaj nadučitelja v Ljubljani, v priznanje njegovih zaslug za naše društvo častnim članom „Pedagoškega društva“, kar se mu je brzozavnim potom precej naznanilo. Diplomno pa mu je izročil bivši predsednik g. Jožef B e z l a j. Tajnik prečita zahvalno pismo g. Gabrška.

Blagajnik Florijan R o z m a n predloži društveni račun, kateri kaže 337 K 95 h dohodkov in 222 K 40 h stroškov, tedaj 115 K 55 h prebitka. Preglednikom računa se izvolita per acclamationem g. nadučitelja S a j e in L u n d e r, katera račun takoj pregledata in odobrita.

Naše društvo ima voliti 10 delegatov. Predsednik povpraša, ako se kateri navzočih društvenikov oglasi prostovoljno.

Oglase se kot delegatje: gdč. Avgusta Kolnik, Fani Lunder in Pavla Rus in gospodje Franc Lunder, Ivan Lapajne, Jožef Cizelj, Karel Humek, Florijan Rozman in Ivan Rupnik. — Predsednik opozori, da se obhaja dne 5. vel. srpana na Ponikvi slavnost stoletnice Antona M. Slomška ter vabi društvenike, da se je v obilnem številu vdeleže. Tudi nadučitelj Lunder priporoča obilo vdeležbo.

„Zavezi“ naj se mesto letnega doneska pošlje kakor običajno primerno število knjig.

V odbor so bili enoglasno izvoljeni dosedanji gospodje, in sicer:

Ivan Lapajne, dr. Tomaž Romih, nadzornik Šest, Ivan Rupnik, Florijan Rozman, Jernej Ravnikar in mesto v Ljubljano odšlelega Jožefa Bezlaja njegov namestnik Jožef Cizelj.

Predlogi: Nadučitelj G e b a u e r nasvetuje, da bi društvo skrbelo tudi za nagrobne spomenike mrtvim tovarišem, a to ne iz društvene blagajnice, marveč s pobiranjem posebnih prispevkov.

Nadzornik g. Andrej Š e s t priporoča, da bi društveniki zložili nekoliko za nagrobni spomenik umrlega tovariša Kaligerja. Gdč. Kolnik je pobrala od navzočih prispevke v ta namen ter nabrala 28 K, kateri znesek je izročila blagajniku Rozmanu. Ker pa to za spominek nikakor ne zadostuje in tudi niso bili vsi društveniki navzoči, se sklene nadaljnje pobiranje prostovoljnih prispevkov potem šol. obdvestev, da bo potem mogoče morda postaviti spominka obema umrlima tovarišema Karlu Kaligerju in Jožefu Osani.

Gospod Lunder predlaga, da se obrne „Pedagoško društvo“ do društva „Samopomoč“ s prošnjo, da bi isto